

Prima instanță: Jud. Comrat: (jud. V. F. Hrapacov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. G. Vavrin, R. Petrov, I. Dănăilă)

ÎN C H E I E R E

24 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător: Tatiana Vieru

Judecători: Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă către Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni împotriva lui Matcina Anna, intervenienți accesorii de partea reclamantului Chirova Liudmila, Iachimova Irina, notarul public Ganeva Liudmila, intervenient accesoriu de partea pârâtului Societatea cu Răspundere Limitată „Fs-Tin” cu privire la încasarea despăgubirilor cauzate băncii în urma recunoașterii nulității contractului de ipotecă nr. 470/2 din 25 iunie 2007,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 22 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de reprezentantul Băncii Comerciale „Victoriabank” Societate pe Acțiuni, Ialanji Igor și cererea notarului public Ganeva Ludmila de alăturare la apel,

c o n s t a t ă :

La 05 martie 2015, Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către Matcina Anna, intervenienți accesorii de partea reclamantului Chirova Liudmila, Iachimova Irina, notarul public Ganeva Liudmila, intervenient accesoriu de partea pârâtului Societatea cu Răspundere Limitată „Fs-Tin” privind încasarea despăgubirilor cauzate băncii în urma recunoașterii nulității contractului de ipotecă nr. 470/2 din 25 iunie 2007.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 25 iulie 2007 între reclamant și pârât a fost încheiat contractul de ipotecă nr. 470/2 din 25 iunie 2007, care a fost legalizat de notar și înregistrat sub nr. 6408.

Relatează că, în baza contractului de ipotecă, băncii i-a fost ipotecată casa de locuit, amplasată în or. Comrat, str. Gavrilov 82, cu suprafața de 119, 6 m², cu nr. cadastral 9601213.061.01, construcția cu suprafața de 17,3 m², cu nr. cadastral 9601213.061.02, construcția cu suprafața cu suprafața de 15,4 m², cu nr. cadastral 9601213.061.03 și terenul adiacent cu suprafața de 0, 1202 ha, cu nr. cadastral 9601213.061.

Conform pct. 1.5 din contractul de ipotecă, părțile au evaluat bunurile ipotecate la suma de 662 434 lei, contractul în cauză fiind încheiat cu scopul de a garanta rambursarea creditului, a dobânzii și a altor achitări suplimentare acordate în baza contractelor de credit nr. 258 din 14 mai 2007 și nr. 270 din 25 iunie 2007, solicitat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Fs-Tin”.

Susține reclamantul că, întrucât Societatea cu Răspundere Limitată „Fs-Tin” nu și-a onorat obligațiile de restituire a creditului, Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată cu privire la transmiterea în posesia sa a bunurilor care au fost ipotecate conform contractului de ipotecă nr. 470/2 din 25 iunie 2007, pentru ca acestea să fie vândute în scopul stingerii datoriei. Pe parcursul examinării pricinii, pârâții au înaintat cerere reconvențională, prin intermediul căreia au solicitat recunoașterea nulității contractului de ipotecă nr. 470/2 din 25 iunie 2007.

Explică că, prin hotărârea Judecătoriei Comrat din 30 iunie 2011, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea înaintată de Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni, a fost admisă cererea reconvențională înaintată de Matcina Anna, fiind recunoscută nulitatea contractului de ipotecă nr. 470/2 din 25 iunie 2007, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 iunie 2012, a fost menținută fără modificări hotărârea Judecătoriei Comrat din 30 iunie 2011.

Afirmă că, în rezultatul recunoașterii nulității contractului de ipotecă nr. 470/2 din 25 iunie 2007, băncii i-a fost cauzat un prejudiciu în mărime de 3 219 721, 30 lei, ca consecință a nerambursării creditului de către Societatea cu Răspundere Limitată „Fs-Tin”, în baza contractului de credit nr. 258 din 14 mai 2007 și contractului nr. 470 din 25 iunie 2007.

Cere reclamantul încasarea din contul pârâtului a despăgubirilor cauzate băncii ca consecință a recunoașterii nulității contractului de ipotecă nr. 470/2 din 25 iunie 2007, în mărime de 662 434 lei, precum și încasarea taxei de stat achitată la depunerea acțiunii.

Prin hotărârea Judecătoriei Comrat din 06 iunie 2016 s-a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată. S-a încasat de la Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni în beneficiul Annei Matcina 3 000 lei în calitate de compensare a cheltuielilor suportate în urma achitării asistenței juridice.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 22 decembrie 2016 s-a respins apelul declarat de reprezentantul Băncii Comerciale „Victoriabank” Societate pe Acțiuni, Ialanji Igor și cererea notarului public Ganeva Ludmila de alăturare la apel, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Comrat din 06 iunie 2016.

S-a încasat de la Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni, în beneficiul lui Matcina Anna cheltuielile de judecată pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 2 000 lei.

La 17 februarie 2017, Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii în sensul declarat.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că, consideră decizia Curții de Apel neîntemeiată, pe motivul interpretării în mod eronat a legii.

Opinează că, pârâta pe parcursul examinării cauzei nu a prezentat careva probe care să confirme precum că a fost dusă în eroare de către reprezentanții băncii.

Menționează că, în urma declarării nulității contractului de ipotecă băncii i s-a cauzat un prejudiciu în mărime de 662434 lei.

De asemenea, în susținerea cererii de recurs, recurentul invocă prevederile art. art. 11, 14 alin.(5), 227, 514 din Codul Civil al Republicii Moldova, precum și art. art. 429, 432, 437, 442, 445 din Codul de Procedură Civilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că decizia instanței de apel din 22 decembrie 2016, a fost expediată în adresa recurentului la data de 11 ianuarie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f.d.43), și a fost recepționată la data de 23 ianuarie 2017, potrivit avizului de recepție-livrare (f.d.52).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 17 februarie 2017 împotriva deciziei instanței de apel din 22 decembrie 2016 în termen.

La data de 24 martie 2017, în adresa intimațiilor a fost expediată copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă, intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător /semnătura/ Tatiana Vieru

Judecători /semnătura/ Oleg Sternioală

/semnătura/ Nicolae Craiu

Copia corespunde originalului

Judecător

Nicolae Craiu